

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DUMINICA A 22-A DUPĂ RUSALII

Bogatul nemilostiv

SF. DOCTORI FĂRĂ DE ARGINȚI
COSMA ȘI DAMIAN, CEI DIN ASIA

SĂ FIM MILOSTIVI, CA DUMNEZEU

Pericopa evanghelică din duminica aceasta de la Sfântul Evanghelist Luca (16, 19-31), numită Parabola bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr, ne îndeamnă să fim cu luare aminte la alipirea noastră egoistă și exclusivă față de bunurile materiale pe care le avem și le-am dobândit, să înțelegem că ele sunt trecătoare, să nu ne cheltuim viețile noastre aici în plăceri și desfătări, să fim darnici și milostivi cu cei din jurul nostru care sunt săraci, lipsiți, bolnavi și neajutorați, să-i ajutăm și să picurăm în sufletele lor stropi de iubire milostivă, de dărnicie și compasiune, asemănându-ne prin aceasta cu Dumnezeu cel bun și milostiv.

Sfânta Evanghelia ne spune că era un om bogat, care se îmbrăca în purpură și vison, adică trăia în lux și toată bogăția sa o avea în mod egoist doar pentru sine, iar în toate zilele se veselea desfătându-se în ospete și în plăceri cu cei apropiați lui. Iată un caracter egoist, înrobit bogăției și desfătării, fără de milă și compasiune față de cei săraci și nevoiași, singuri și bolnavi, așa cum era un oarecare Lazăr de la porțile palatului său. Acesta era amărât, sărac, plin de răni, un cerșetor, și dorea să se sature măcar cu cele ce cădeau de la masa bogatului, dar nici pe acelea nu i le dădea nimeni. Acesta era tabloul realității vieții acesteia pentru cei doi: un bogat nemilostiv, îmbuibat de plăceri și lux, și un Lazăr amărât și sărac, părăsit de toți și lipsit de orice compasiune a celor din jurul său și care cerșea milă la poarta celui bogat. Iată două realități diferite, între care nu era nici-o punte de comuniune. O punte a dărniciiei și a iubirii milostive ar fi putut face fericit pe săracul Lazăr, iar cel bogat și-ar fi putut aduna faptă bună și comoară în ceruri, răsplătită de Dumnezeu. Acest tablou cutremurător îl întâlnim adesea și în viața noastră de fiecare zi.

Relatarea evanghelică ne mută în continuare într-un alt plan, cel al vieții de după moarte, al vieții de dincolo de mormânt, vorbindu-ne despre rai și iad și despre starea sufletelor după moarte. Bogatul care aici se lăfăia în plăceri, dar era lipsit de milă față de Lazăr care era la poarta lui, a murit și a fost îngropat. La fel și Lazăr, cel chinuit în viața aceasta, s-a mutat dincolo, iar îngerii lui Dumnezeu, cum spune Evanghelia, au primit sufletul său și l-au dus în sânul lui Avraam, adică în comuniunea acelor dreپți, în lumină și odihnă. Sufletul celui bogat a fost dus

în iad și se chinuia, dar și vedea de departe starea bună a lui Lazăr, cel pe care în viața de pe pământ nu l-a băgat în seamă. Iată că în viața de dincolo situația celor doi este total diferită față de ceea ce au trăit pe pământ: Lazăr era fericit în comuniunea celor dreپți, pe când sufletul bogatului se chinuia în văpaia încercărilor din iad. Sfânta Evangheliie ne mai spune că, fiind în chinuri, bogatul dorea să-și potolească văpaia, și ruga pe Avraam, părintele celor dreپți, să-l trimită pe Lazăr la el cu o picătură de apă să-și potolească fierbințeala. Avraam însă îi răspunde că acest lucru nu este posibil acum, căci după moarte sufletele nu mai pot să facă nimic pentru ele, iar între cei dreپți și cei păcătoși este o prăpastie, încât să nu treacă unul în partea celuilalt. Atunci bogatul îl roagă în continuare pe Avraam să-l trimită pe Lazăr în lume, la frații lui și la casa tatălui său, ca să le vestească lor să-și îndrepte viața, ca să nu ajungă și ei în acest loc de chin. Dar părintele Avraam dă un răspuns foarte adânc. Îi zice: „Au pe Moise și pe

profeți, să asculte de ei, căci dacă nu cred cele ce au spus ei din porunca lui Dumnezeu, chiar dacă ar învia cineva din morți tot nu vor crede și nu-și vor îndrepta viața”.

Înt-o lume secularizată, împărțită și dezorientată, golită de adevăratele repere morale, mesajul acestei Sfinte Evangheliie se adresează în mod imperativ nouă tuturor. Întâi de toate să mulțumim lui Dumnezeu pentru darurile făcute nouă, să ne mulțumim cu bunurile materiale pe care le avem și le-am agonisit în mod cinstit, să le socotim pe acestea suport al vieții și nu scop al acesteia, să fim milostivi și darnici cu cei din jurul nostru, poate lipsiți, săraci, bolnavi, însingurați și neajutorați, să fim mai receptivi la durerile și necazurile Lazărilor de astăzi care așteaptă milostivirea noastră, iar din ceea ce avem, să știm, prin faptă milostivă, să ne adunăm comoară în Cer, spre mângâierea celor din jurul nostru și spre a noastră mântuire.

Amin! ❖

Părintele Eugen Moraru

HOTĂRĂRI ALE SINODULUI BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

În zilele de 28 și 29 octombrie 2015, în Sala Sinodală din Reședința Patriarhală, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a avut loc ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române,

Moment solemn la Palatul Cotroceni

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, împreună cu membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, s-au întâlnit miercuri, 28 octombrie 2015, cu Președintele României, domnul Klaus Werner Iohannis. Întâlnirea a avut loc la Palatul Cotroceni cu prilejul invitației domnului președinte pentru marcarea aniversării a 130 de ani de la recunoașterea Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române și a 90 de ani de la ridicare ei la rangul de Patriarhie.

„Vă revine o misiune aparte”

În cuvântul rostit cu această ocazie, domnul președinte Klaus Werner Iohannis a arătat că dubla aniversare, a Autocefaliei și a ridicării la rangul de Patriarhie, reprezintă „atât un prilej de bucurie pentru credincioșii și ierarhii Bisericii Ortodoxe Române, cât și o referință importantă pentru istoria noastră națională”.

„Pe lângă incursiunea în istorie, se cuvine să ne aplecăm și asupra prezentului și viitorului, asupra rolului pe care Biserica poate să îl joace în societate și în construirea unei lumi mai bune. Cred că vă revine o misiune aparte, aceea de a contribui la educație și la promovarea unor valori în societate, la a ne face mai solidari și mai generoși, mai preocupați unii față de alții și mai ales față de cei în nevoie. În lumea contemporană, plină de incertitudini, de tulburări și de conflicte,

care a hotărât:

† Înscriserea în calendarul bisericesc al Bisericii Ortodoxe Române a Sf. Cuvios Gheorghe Mărturisitorul din Drama cu ziua de prăznuire 4 noiembrie;

experiența seculară a cultelor religioase devine un factor fundamental al echilibrului și toleranței. Vă încurajez în misiunea dumneavoastră spirituală, educativă, culturală, socială și în deschiderea pentru dialogul interconfesional în plan național și internațional. Vă mulțumesc și pentru că ați găsit mijloacele și energia de a fi alături de românii din diasporă, de a-i sprijini a nu se îndepărta de limbă, de țară și credință”, a spus Președintele României.

Legătura dintre unitatea spirituală și națională a românilor

Preafericitul Patriarh Daniel în cuvântul său a spus: „Astăzi, prin lucrarea comună a Bisericii Ortodoxe Române și a Statului Român, de comemorare cu solemnitate a două evenimente istorice fundamentale din viața Bisericii și a neamului românesc, se evidențiază legătura dintre unitatea spirituală și unitatea națională a românilor.

În prezent, când multiple crize, inclusiv criza de identitate spirituală, afectează societatea contemporană, aniversarea a 130 de ani de la recunoașterea Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române și a 90 de ani de la ridicarea ei la rangul de Patriarhie, trebuie să fie izvor de inspirație și înnoire pentru a răspunde mai eficient nevoilor societății românești de azi, precum și nevoilor diasporei române, care niciodată n-a fost mai numeroasă decât acum.” ❖

† Declararea, la propunerea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a anului 2017 ca „Anul omagial al iconarilor și pictorilor bisericești” și „Anul comemorativ Justinian Patriarhul și al apărătorilor Ortodoxiei în timpul comunismului în Patriarhia Română”;

† Actualizarea de către parohii a pomelnicelor cuprinzând eroii creștin-ortodocși (ai Războiului de independență, ai celor două războaie mondiale – atât pe frontul de vest, cât și de est, ai închisorilor comuniste, ai Revoluției din decembrie 1989), care sunt pomeniți la sărbătoarea Înălțării Domnului – Ziua Eroilor;

† Extinderea la nivel național, începând cu anul 2016, a Programului Sănătate pentru sate, desfășurat cu succes în lunile septembrie-octombrie 2015 ca proiect pilot la nivelul Arhiepiscopiei Bucureștilor.

A fost apreciată activitatea ierarhilor și clericilor din diaspora română pentru păstrarea credinței ortodoxe, dar și a identității etnice românești.

Sfinții doctori fără Arginți Cosma și Damian

Împreună cu mama lor Teodota erau din Asia Mică (după unii, din Mesopotamia). Tatăl lor care era necredincios a murit când ei erau încă copii. Mama i-a crescut în evlavie creștină. Prin exemplul vieții ei și prin citirea cărților sfinte, Sf. Teodota a păstrat puritatea vieții copiilor ei prin respectarea poruncilor lui Dumnezeu, ajutându-i să devină bărbați virtuoși și drepecți. Educați și formați ca doctori, ei au primit în dar harul vindecării trupurilor și sufletelor bolnave prin puterea rugăciunii. Ei vindecau chiar și animale. Din iubire curată față de Domnul și față de semenii ei nu luau niciodată plată pentru serviciile lor, respectând porunca Mântuitorului nostru Iisus Hristos care a spus: „În dar ați luat, în dar să dați” (Mt. 10:8). Faima Sf. Cosma și Damian s-a răspândit în toată regiunea și oamenii i-au numit doctori fără de arginți.

Sfinții Doctori fără Arginți Cosma și Damian din Asia Mică nu trebuie confunndați cu Sfinții Cosma și Damian din Roma (prăznuți la 1 iulie) sau cu Sfinții fără de Arginți din Arabia (prăznuți la 17 octombrie). ❖

Un nou sfânt în calendarul Bisericii Ortodoxe Române: SFÂNTUL CUVIOS GHEORGHE (KARSLIDIS), MĂRTURISITORUL DIN DRAMA

La sfârșitul ședinței solemne a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 28-29 octombrie, în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Pavlos, Mitropolit de Drama, a fost hotărâtă trecerea în calendarul Bisericii Ortodoxe Române a Sfântului Cuvios Gheorghe (Karslidis), Mărturisitorul din Drama.

În Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” al Reședinței Patriarhale se află o icoană și o raclă cu un fragment din moaștele Sfântului Cuvios Gheorghe. Acestea au fost oferite de către Înaltpreasfințitul Părinte Pavlos în data de 22 iulie 2011 Preafericitului Părinte Patriarh Daniel cu prilejul zilei de naștere, dar și al resfințirii Paraclisului istoric.

Viața Sf. Gheorghe din Drama

Cuviosul Părinte Gheorghe s-a născut în anul 1901, în orașul Arghiropolis din ținutul Pontului (astăzi Gümüşhane, Turcia), ca fiu al unor evlavioși creștini, Sava și Sofia Karslidis. La botez a primit numele Atanasie, dar de mic a rămas orfan de ambii părinți, încât a fost crescut, împreună cu un frate mai mare și o soră, de bunica din partea tatălui. După moartea bunicii sale, care i-a dat ca binecuvântare o icoană a Maicii Domnului, de care Cuviosul nu se va despărți toată viața, el a plecat împreună cu bunicul său din orașul natal spre Erzurum (Turcia), apoi spre Tbilisi (Georgia). Plin de dumnezeiescul dor, tânărul Atanasie a intrat în obștea mănăstirii georgiene „Noul Athos”.

Acolo a învățat limba georgiană, dar mai ales s-a nevoit să dobândească ascultarea, smerenia, răbdarea, privegherea și rugăciunea. La 20 iulie 1919 a fost călugărit cu numele de Simeon, dar la scurt timp a fost întemnițat și chinuit în mod nemilos de atei. În 1923 a fost eliberat și s-a mutat la Suhumi (regiunea

Abhazia), iar la 8 septembrie 1925 a fost hirotonit preot de un ierarh georgian, care i-a schimbat numele în Gheorghe. Cuviosul Gheorghe a plecat în Grecia în anul 1929 și s-a așezat în satul Sipsa (astăzi Taxiarches), de lângă Drama, unde, deși suferind cu picioarele, a desfășurat o bogată lucrare duhovnicească în rândul credincioșilor, pe care i-a apropiat de Biserică și i-a povățuit, îndeosebi prin Taina Spovedaniei, căreia îi acorda o deosebită însemnătate. În anul 1936 a călătorit ca pelerin în Țara Sfântă, cuprins de dorul de a vedea locurile unde Hristos Domnul a împlinit mântuirea lumii. Întors la Sipsa, Cuviosul Gheorghe a hotărât să construiască o mănăstire, cu hramul Înălțarea Domnului, ridicând o modestă biserică și câteva locuințe în anul 1939.

Sfârșitul pământesc și canonizarea sa

În anul 1959 și-a prevăzut sfârșitul, vestind aceasta în mai multe rânduri ucenicilor apropiați. În zorii zilei de 4 noiembrie, după ce s-a rugat înaintea icoanei Maicii Domnului, rostind rugăciunea: „Ușa milostivirii deschide-o nouă...”, Cuviosul Mărturisitor Gheorghe și-a dat sufletul în mâinile Mântuitorului Hristos. După trei zile trupul Cuviosului, neatins de stricăciune, a fost înmormântat lângă ctitoria sa de mitropolitul Filip al Dramei. Numeroase vindecări și arătări minunate s-au săvârșit și după trecerea Cuviosului la cele veșnice. Moaștele sale, binemiroitoare, au fost aflate în

ziua de 9 februarie 2006, de către IPS Pavlos, mitropolitul Dramei.

Canonizarea sa a fost făcută de Patriarhia Ecumenică de Constantinopol la 18 martie 2008, rânduinându-se ca zi de pomenire 4 noiembrie, ziua trecerii sale la cele veșnice.

Mărturii emoționante la ședința Sinodului B.O.R.

În cuvântul său din ședința solemnă din 28-29 octombrie a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, Patriarhul României a spus că Sfântul Cuvios Gheorghe este un model de rugător și un misionar: „Mulțumim lui Dumnezeu pentru acest dar arătat în viața și lucrarea Sfântului Cuvios Gheorghe, Mărturisitorul din Drama, care este rugător în Ceruri pentru toate țările în care el a viețuit, în special pentru Grecia, dar și pentru noi, fiindcă am primit o icoană și sfințele lui moaște în anul 2011. Mulțumim Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Pavlos pentru această râvnă deosebită de cinstire a sfinților nevoitori, rugători. Icoana și sfințele moaște vor fi dăruite unei biserici din București care va avea unul din hramuri pe Sfântul Cuvios Gheorghe, Mărturisitorul din Drama. Pentru noi este o mare binecuvântare faptul că primim rugători în plus și vedem viața unui om care a trecut la Domnul în 1959. Avem aici modelul unui om nevoitor, dar și misionar”, a evidențiat Preafericirea Sa.

La rândul său, Înaltpreasfințitul Părinte Pavlos a mulțumit Sfântului Sinod pentru onoarea de a fi trecut pe Sfântul Cuvios Gheorghe, Noul Mărturisitor din Drama, în calendarul Bisericii Ortodoxe Române.

„Mă stăpânește o emoție profundă în aceste clipe și am simțit prezența sfințitoare a harului Duhului Sfânt în această sală astăzi. Pentru mine nu este o simplă întâmplare ceea ce s-a realizat astăzi aici și anume, trecerea Sfântului Cuvios Gheorghe în calendarul Bisericii Ortodoxe și vă voi fi recunoscător pentru asta toată viața. Este de prisos, dar o să menționez faptul că legăturile dintre cele două biserici surori devin din ce în ce mai strânse. În toată viața sa Sfântul Cuvios Gheorghe a slăvit pe Dumnezeu care l-a și înzestrat cu foarte multe daruri. Vom aduce la cunoștință celor din Grecia acest fapt al trecerii în calendarul ortodox român a Sfântului Gheorghe, rugându-ne pentru bunăstarea Bisericii din România, pentru sănătatea tuturor, astfel încât să sluiți nobilul și evlaviosul popor român” ❖

MOȘII DE TOAMNĂ

Sâmbătă, 7 noiembrie, Biserica Ortodoxă a rânduit să se facă Pomenirea morților, numită și Moșii de toamnă. Pentru că nu ne este cunoscută starea celor adormiți ai noștri, ne rugăm atât pentru cei din iad, cât și pentru cei din rai.

Rostul pomenire morților

Noi creștinii îi numim pe cei trecuți în viața de dincolo „adormiți”, pentru că din starea de somn te poți trezi. Biserica deci nu vorbește de „trecerea într-o stare de neființă”, cum foarte mulți azi, din neștiință, o fac, și din păcate mass-media excelează în folosirea acestei expresii. Vorbim de trecere dintr-un mod de existență în alt mod de existență. Hristos va da cuvântului „adormit” perspectiva învierii. Ne amintim că la căpătâiul fiicei lui Iair, de numai 12 ani, care de abia murise, Hristos îi liniștește pe cei din familie, spunându-le: „Nu plângeți; n-a murit, ci doarme”. (Lc 8,52)

Sfânta Scriptură ne dezvăluie că după moarte are loc Judecata particulară a sufletului, în urma căreia omul se va împărtași fie de pace, fie de chinuri, după cum și-a dus viața pe pământ, mai aproape sau mai departe de Dumnezeu. Dar starea aceasta nu este definitivă, ea durează până la Judecata Universală. Atunci tot neamul omenesc va învia și va avea parte de

Judecata de Apoi, când Domnul Hristos va da sentința finală, trimițându-i pe oameni în locul de fericire sau de suferință veșnică. Iar noi ortodocșii ne rugăm pentru cei morți, pentru că avem credința că prin rugăciunile noastre sufletele celor adormiți se vor înfățișa la Judecata universală într-o stare mai bună decât aceea cu care s-au despărțit de trup.

Pomenirea morților la Sfânta Liturghie

Cunoaștem că la Proscomidie, preotul scoate din prescură miridele pentru morți și le așează lângă Sfântul Agneț, rostind numele morților de pe pomelnicele ce i-au fost aduse. În cadrul Sfintei Liturghii, Agnețul se preface în Trupul Domnului. Astfel, miridele (care îi reprezintă pe cei pomeniți), participă la sfințenie prin prezența lor alături de Trupul Lui Hristos de pe Sfântul Disc.

De ce sâmbăta este ziua de pomenire a morților?

Pentru că sâmbăta e ziua în care Mântuitorul a stat în mormânt cu trupul, iar cu

sufletul S-a pogorât la iad, pentru a-i elibera din el pe toți dreptii adormiți. Pomenirea adormiților se face sâmbăta și pentru că această zi precede duminicii - ziua Învierii - numită și cea dintâi zi a noii creații sau a opta zi, ziua veșniciei.

Ce trebuie să știm când venim la Pomenirea morților?

Aproape toate familiile ortodoxe au măcar o persoană care are grijă de sufletele celor răposați, făcându-le parastase la soroacele individuale sau cele de obște. Dar nu toți știu cum trebuie să ne pregătim și de ce trebuie să avem grijă în primul rând, și cum se CUVINE să ne comportăm în biserică la aceste pomeniri.

† În primul rând pregătim cu grijă coliva și milostenia pe care o facem. Apoi aducem la biserică coliva, vinul, pâinea sau colacul. Dăm la Sfântul Altar un pomelnic cu cei adormiți ai noștri, lumânări, o prescură sau pâine, eventual tămâie, vin, ulei, fără a fi obligatorii cele din urmă.

† Foarte important este să venim devreme la biserică pentru a da pomelnicul la timp pentru ca acesta să fie pomenit la Proscomidie, iar noi să participăm la Sfânta Liturghie! Mai importantă decât parastasul însuși este Sfânta Liturghie și participarea noastră la ea, - prin prezența cu toată evlavie și atenția la întreaga slujbă -, și a celor adormiți - prin pomenirea lor și scoaterea miridelor pentru ei la Proscomidie, alături de Trupul lui Hristos și de Maica Domnului și Puterile cerești.

† Pentru a fi primită jertfa dumneavoastră, este nevoie să fiți cu luare aminte în biserică: păstrați liniștea și ordinea, necesară rugăciunii. Aveți grijă ca pe masă să puneți DOAR COLIVA, VINUL, COLACUL ȘI CANDELA. Aceasta pentru ca cei care vin azi în număr mare să aibă și ei loc pentru coliva lor.

† Iar pentru a nu afuma pictura bisericii, PREOȚII ne îndeamnă să aprindem o singură candelă, procurată de la pangar, căci atât compoziția, cât și capacul acestei candelă limiteză cu mult fumul pe care îl fac lumânările obișnuite. Cu rugămintea de a evita acele „candle-pastile” din comerț, vă invităm să aprindeți cu toții candelă ABIA ATUNCICÂND ÎNCEPE PARASTASUL. Cei care sunt apropiați bisericii, care vin des la slujbe și cunosc foarte bine aceste îndemnuri ale părinților, să fie primii care să dea exemplu și care, la nevoie, cu dragoste și smerenie, să-i înștiințeze pe cei neștiutori despre aprinderea acestor candelă la momentul potrivit. Căci în ascultare toate ale noastre vor fi mai bine primite înaintea lui Dumnezeu, și mai mare folos vor avea morții noștri!

Amin! ♦

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII SI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	16 ³⁰ -17 ³⁰	Limba engleză - clasele III-IV	Prof. Turcsany Manolescu Daniela
Joi	13 ³⁰ -15 ⁰⁰	Limba română / Matem. clasa a IV-a	Prof. Rusescu Georgeta
	16 ⁰⁰ -17 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Prof. Stuparu Germina
Sâmbătă	1530-1730	Matematică - clasa VII-VII	Ing. Tomescu Paul

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 1 - 8 NOIEMBRIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 1 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 22-a după Rusalii (Bogatul nemilostiv) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 4 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 6 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 7 noiembrie	06 ³⁰ -10 ³⁰ 18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților - Moșii de toamnă Vecernie
Duminică 8 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 24-a după Rusalii (Învierea fiicei lui Iair) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI